

Håkan Håkansson – Virpi Havila – Ann-Charlott Pedersen:

Tanulás hálózatokban

Az utóbbi évtizedekben a tudás és a képességek kiemelt figyelmet kaptak a feldolgozóipari vállalatok versenyképességének növelésében. Ennek megfelelően a szervezeti tanulás is előtérbe került a kutatóknál és a vállalatvezetőknel is. A tanulás egyik meghatározó formája a másoktól való tanulás. Ennek egyik jele, hogy több vállalat is jelentős figyelmet fordít az egyetemekkel és más tudásközpontokkal (pl. új technológiák vezető felhasználóival) való kapcsolatok kialakítására azért, hogy speciális tudáshálózatokat hozzanak létre. Nem fordítanak azonban ugyanakkora figyelmet a már meglévő beszállítói és vevői kapcsolataikban rejlő tanulási lehetőségekre. A cikkben egy átlagos építési projekt során kialakult üzleti kapcsolatok tanulás szempontjából történő vizsgálatának eredményeit mutatjuk be. Az egyik fő következtetésünk, hogy úgy tűnik, a tanulás mértéke nagymértékben függ az üzleti kapcsolatok egymás közti összeköttetéseitől; egy üzleti kapcsolat minél inkább beágyazott egy hálózatba, átlagosan annál többet tanul belőle a vállalat. A tanulmány eredményei a vevői és a szállítói oldalon álló vállalatok vezetői számára is tanulságosak.

Bevezetés

Az utóbbi évtizedekben a vállalatok felismerték a képességek és a tudás fontosságát. Ez többek között arra vezetett, hogy számos vállalatnál van ún. tudásmenedzser. A tudásra való összpontosítás egyik vélhető indoka, hogy a vállalatok általában ugyanolyan berendezéshez, termékhez és technológiához férnek hozzá. A kérdés az, hogyan tudja az egyik vállalat a másiknál hatékonyabban használni ezeket az erőforrásokat¹. A képességek és a tudás iránti megnövekedett érdeklődés azt jelenti, hogy a tanulás is kulcskérdéssé vált a vállalatvezetők számára.